

Місяць в хмари оповився,
Сонно вітер повіває.
На керму моряк схилився
І думає.

Хвиля лодкою шелесте,
Як колискою матуся.
«Дівчина чомусь не пише...
Обійдуся!»

Вітер хвилями, колише,
Гомонять тайком вітрила.
«Чи кохаєш ти мене ще,
Моя мила?»

Вплив місяць. Через море
Золоту мостить доріжку.
«Цілував я б, моя зоре,
Ручку й ніжку».

Ніби сон якийсь приснився:
Ось вона і він під гаєм...
На керму моряк схилився.
І думає.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «3-над моря»](#);